

Nr 312.

Av herr **Andersson** i Mölndal, om befrielse för Mölndals stad från skyldighet att erlägga pensionsavgift för lärare vid flygmekanikerskolan i staden.

Vid den svåra arbetslöshetsperioden under 1930-talet åtog sig staden Mölndal att medverka till att starta en skola för arbetslös ungdom. Genom denna skolas tillkomst fick ett stort antal ungdomar, de flesta från Bohuslän, en god yrkesutbildning och därigenom ökade möjligheter i förvärvslivet. Detta åtagande från stadens sida medförde för kommunen ej oväsentliga kostnader. När sedan denna skola för arbetslös ungdom nedlades ställde sig staden lika välvillig till av statsmakterna föreslaget huvudmannaskap för flygmekanikerskolan 1944. Under tiden 1936—1952 har stadens kostnader för dessa båda skolor uppgått till ett belopp av 849 862 kronor. Stadens nuvarande årliga kostnader för flygmekanikerskolan uppgår till 55 000 kronor. När staden åtog sig huvudmannaskapet för flygmekanikerskolan utgick staden från att den icke utöver då gjorda åtaganden skulle få bidra till skolans fasta kostnader för löne- och pensionsavgifter. Denna princip har också gällt ända fram till 1950. Genom 1951 års riksdags beslut att den provisoriska löneregleringen för lärare vid de centrala verkstadsskolorna även skulle gälla för lärare vid flygmekanikerskola i Mölndal kom staden därmed att få bidra med de pensionsavgifter som ålåg huvudmannen. Detta avsteg från tidigare gällande princip från statsmakternas sida ställde staden i ett annat läge. Detta kom att ske utan att staden givits tillfälle att yttra sig i frågan.

När lärarna vid flygmekanikerskolan enligt riksdagens beslut 1949 erhölet pensionsrätt i statens pensionsanstalt ansågs det vara rättvist och skäligt, att staden då befriades från att erlägga den på huvudmannen ankommande engångsavgiften av 36 192 kronor. Denna avgift betalades av staten. Ej heller har staden varit skyldig att erlägga annan huvudmannen åvilande pensionsavgift. Men för att underlätta för de enskilda lärarna att erhålla full pensionsrätt, vilka skulle till pensionsanstalten erlägga en engångsavgift tillsammans av 21 988 kronor, beslutade stadsfullmäktige, efter att uppgörelse skett med lärarna om att staden i framtiden ej skulle belastas med pensionsavgift för lärarna, att betala den på lärarna ankommande engångsavgiften.

Trots att flygmekanikerskolan har en bestämd karaktär av riksskola, till vilken cleverna rekryteras till ca 85 å 90 procent från andra delar av landet än staden, kan med alla skäl göras gällande att staden visat ett mycket stort intresse för skolan och för densamma burit omfattande kostnader. Det kan

därför ifrågasättas, om det ur rättvisesynpunkt är rimligt att ålägga staden även utgifter för lärares pensionering.

Den 27 november 1951 gjorde skolans styrelse på uppdrag av stadsfullmäktige en underdånig hemställan till Kungl. Maj:t om befrielse från skyldigheten att erlägga på huvudmannen ankommande pensionsavgifter. Överstyrelsen för yrkesundervisning tillstyrkte denna hemställan och beräknade medelsbehovet för budgetåret 1953/54 till 336 000 kronor. Av Kungl. Maj:ts proposition nr 1 åttonde huvudtiteln punkt 301 framgår, att departementschefen ej ansett sig kunna förorda statsbidrag till pensionsavgifterna vid skolan.

En jämförelse med de centrala verkstadsskolorna i detta sammanhang kan ej vara skäligt ur rättvisesynpunkt. I fråga om de centrala verkstadsskolorna är dessa i första hand avsedda för elever från det egna länet och bekostas av hela landstinget, medan i fråga om flygmekanikerskolan i Mölndal staden ensam får bära motsvarande kostnader.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att medgiva befrielse för Mölndals stad som huvudman för flygmekanikerskolan från skyldighet att erlägga pensionsavgift för lärare vid skolan och att i anledning därav bevilja ett till 336 000 kronor förhöjt bidrag till driften av flygmekanikerskolan i Mölndal.

Stockholm den 27 januari 1953.

Gösta Andersson,
Mölndal.
